

DZIENNIK WILENSKI

Adres Redakcji i Administracji: Dominikańska Nr. 4.

Redakcja otwarta od godz. 2—4 po poł.

Administracja otwarta codziennie od g. 10 do 3 wiecz., w niedziele od 1—2.

WARUNKI PRENUMERATY w Redakcji: Rocznie—12 mk., półrocznie—6 mk., kwartalnie—3 mk., miesięcznie—1 mk. Z przesyłką: Rocznie—14 m. 40 fen., półrocznie—7 m. 20 fen., kwartalnie—3 m. 60 fen., miesięcznie—1 m. 20 fen. Zmiana adresu—20 fen.

GENY OGŁOSZEŃ: Na 4-ej str. za wiersz drobnego druku—25 fen., nekrologi—40 fen. Ogłoszenia drobne za wyraz—5 fen. Ogłoszenia przyjmuje Administracja „Dziennika Wileńskiego” do godz. 4 po poł. Po godz. 4-ej nekrologi i inne niecierpiące zwłoki zawiadomienia przyjmuje drukarnia ks. A. Rutkowskiego, Królewska (Botaniczna) 76 7.

Numer pojedynczy 5 kop. = 10 fen.

Gazeta wychodzi codziennie—z wyjątkiem dni poświęconych.

TELEGRAMY.

DEKRET URZĘDOWY NIEMIECKI.

Kwatera główna 16 czerwca

FRONT ZACHODNI.

Grupa wojsk następcy tronu ks. Ruprechta.

Ponownie wzmożła się działalność bojowa na froncie Flandryi dopiero w godzinach popołudniowych. Silnie ostrzeliwana była okolica Hollebeke oraz na zachód od Warneton, gdzie atak angielski wstrzymany został zgodnym działaniem naszych baterij.

Na kilku punktach frontu Artois doszło do gwałtownych walk. Po nieudanych atakach dn. 14 bm. wieczorem, wczoraj z rana ponownie zaatakowali Anglicy na wschód od Loos.

Anhalckie i altenburskie pułki odparły wroga i odrzuciły go w walce na bliską metę, tam gdzie mu się udało udało wtargnąć. Także na północ-zachód od Bullecourt, gdzie udało się Anglikom z rana posunąć do drugiej linii naszych okopów, zostali oni z tamtąd za pomocą silnego kontrataku odrzuceni. Dziś z rana rozwinęły się tu, jako też na wschód od Monchy nowe walki.

Grupa wojsk niemieckiego następcy tronu.

Wzdłuż Aisny oraz w zachodniej Szampanji wzmożła się ku wieczorowi znacznie działalność artylerji i utrzymała się na wielu miejscach w ciągu nocy.

Grupa wojsk ks. Albrechta.

Wycieczki wywiadowcze dokonane na równinie Lotaryngji, dały pewną liczbę jeńców.

FRONT WSCHODNI

Położenie bez zmian,

Front Macedoński.

Działalność bojowa umiarkowana.

Pierwszy generał-kwaternistrz Ludendorff.

BERLIN (16 bm. wiecz. Urzędow. nie).

Na poszczególnych odcinkach frontu Flandryi i Artois jako też nad Aisną i w Szampanji ożywiona działalność artylerji.

Przedpołudniowe ataki Anglików koło Monchy i na wschód od Croizi-

les zostały odparte. Nie zmieniły one położenia.

Na wschodzie nic nowego.

BERLIN (15 bm. Urzędow. nie). Nowe wyniki wojny podwodnej na oceanie Atlantyckim wynoszą 5 parowców i 2 żaglowce o ogólnej pojemności 23,000 brt.

Szef sztabu admiralicji marynarki.

KOM. URZĘD. AUSTR.-WĘGIERSKI.

Wiedeń, 16 czerwca.

FRONT WSCHODNI

Miejscami we Wschodniej Galicji wzmógł się ogień artylerji rosyjskiej. Pozatem nic nowego.

FRONT WŁOSKI.

Przerwa walk nad Isonzo trwa w dalszym ciągu.

Na przełęczy Piöcken działalność nieprzyjaciela jest bardzo ożywiona.

Na grzbiecie pogranicznym, na południe od doliny Sugana, wczoraj ponownie rozwinęły się zacięte walki. Nieprzyjaciel został odparty. W okolicy Cebio nie udał się atak nieprzyjacielski. Na odcinku Adamello przeciwnik zawiądnął posterunkiem wysuniętym wśród lodowców.

FRONT POŁUDNIOWO - WSCHODNI.

Bez zmian.

Naczelnik Sztabu generalnego.

SALONIKI (14 czerwca. Reuter). Prawdopodobnie rząd Venizelosa w najbliższym czasie przeniesie się do Aten i zwołany zostanie parlament w poprzednim składzie, który rozwiązał król Konstantyn 30 kwietnia. Należy przypuszczać, że abdykacja króla spowoduje połączenie się obydwu części Grecji i stanie się punktem zwrotnym w kampanji bałkańskiej.

BERLIN (16 bm. Tel. pryw.) — Do «Berl. Lokalanz.» donoszą z Rotterdamu: W senacie francuskim oświadczył Ribot, że Venizelos uda się do Aten, gdyż należy z pewnością oczekiwać pojednania. Nie dopuści się do tego, aby król Konstantyn został uwięziony. Życzeniem jest, aby został na wolnej stopie i mógł okazać prawdziwe swe sympatie, udając się do Niemiec.

ATENY (14 czerwca. Reuter). — Jonnart zakomunikował Zajmisowi, że otrzymał rozkaz zaniechania blokady.

PETERSBURG (16 bm. P.T.A.) — Pisma donoszą o dymisji dowódcy

frontu północnego, generała Dragomirowa, na którego miejsceznaczony został Kłębowski. Również donoszą o ustąpieniu dowódcy frontu Kaukazu, generała Judeńcowa, na którego miejsceznaczony został generał Przewalski. Admirala Maksimowa, komendanta floty bałtyckiej, zastąpił Wiereszowski.

PETERSBURG (16 bm. P.A.T.) — Ostateczny wynik wyborów do petersburskiej Rady miejskiej przedstawia się jak następuje. Blok socjalistyczny 507,988 głosów, stronnictwa burżazyjne 166,309 głosów, co pisma tłumaczą brakiem zainteresowania tych stronnictw wyborami. Maksymaliści uzyskali 117,760 głosów.

BERLIN (16 bm. Tel. pryw.) — Do «B. Z. am Mittag» donoszą z Rotterdamu dn. 15 bm.: «Daily Chronicle» dowiaduje się z Petersburga, że okręg wojenny Irkucki ogłosił swą niezależność.

PETERSBURG (15 bm. Reuter) — Miasto Kirsanow w gubernji Tambowskiej ogłosiło się jako niezależna republika. W walce między mieszkańcami tego miasta oraz przedstawicielami rządu tymczasowego zabito 8 osób, wiele raniono. Prezydent Kirsanowa, Pruniew został uwięziony.

BERLIN (15 bm. Tel. pryw.) — «Berl. Tag.» donosi z Lugano, że, jak komunikuje korespondent petersburski «Corriere della Sera», rząd prowizoryczny zgodnie z Radą robotniczą postanowił zastosować siłę w stosunku do Kronsztadu.

PETERSBURG (15 bm. W.T.B.) — Rozkaz dzienny dowódcy eskadry Bałtyckiej ogłasza stratę łodzi podwodnej «Bars» ze składu pierwszej dywizji łodzi podwodnych, która zginęła od 16 maja.

PETERSBURG (14 bm. W.T.B.) — Minister skarbu przedłożył komisji żywnościowej do oceny projekt prawa, dotyczący wprowadzenia w Rosji monopolu na cukier.

BERLIN (16 b. m. Tel. pryw.) — Do «B. Z. am Mittag» donoszą z Budapesztu dn. 16 bm.: Pierwszym czynem gabinetu Esterhazy'ego jest zniesienie cenzury politycznej. Ma być wydane rozporządzenie, regulujące cenzurę pism w ten sposób, że podlegać będą cenzurze tylko sprawy wojskowe.

WIEDEŃ (14 b. m. W. T. B.) — Prezes ministrów skonstatował w Izbie posłów bardzo pomyślny dotąd wynik 6-ej pożyczki wojennej. Wszystkie 6 pożyczek wojennych dostarczyły znacznie więcej, nad 20 miliardów.

PARYŻ (16 b. m. Hawas.) — Izba przyjęła kredyty tymczasowe dla potrzeb państwa na trzeci kwartał 535 głosami przeciwko 4.

BERLIN (15 bm. Tel. pryw.) — «Berl. Lokalanz.» donosi z Rotterdamu, że, jak komunikuje Reuter z Pekinu, szef policji, Czaotung, objął urząd zastępcy prezesa ministrów. Pod-

pisal on zarządzenie co do rozpuszczenia parlamentu. Prowincje południowe doniosły telegraficznie, że nie uznają nadal powagi prezydenta.

WASZYNGTON (14 bm. W. T. B.) Wilson miał przemowę na wielkim patriotycznym zebraniu. Między innymi powiedział on: Niemcy wykonały po większej części swój bezpośredni plan zabiorczy i wzięły się obecnie do wykonania drugiego, mianowicie intrygi pokojowej.

Urzeczywistnienie celów wojennych Niemiec oznaczałoby klęskę całego świata. Wojna rozpoczęta została przez wojskowych potentatów niemieckich. Potrafili oni skaptować naród dla swych celów za pomocą siły, podstępny i korupcji. Związczą będące w ich mocy małe państwa i narody uważają oni jako naturalne narzędzie w swym ręku. Zamierzam ich było stworzyć pas militarnej potęgi niemieckiej i wpływów politycznych poprzez środkową Europę, przez morze Śródziemne aż do serca Azji, przyczem sprzymierzeńcy ich służyli im za narzędzie. Wybór narodów niegrał najmniejszej roli przy połączeniu jednostek politycznych.

Obecnie w Berlinie panuje zapal pokojowy. Niemcy posiadają kosztowny zastaw pod postacią części Francji oraz bez mała całej Belgji. Armja niemiecka ciąży nad Rosją. Atoli rząd niemiecki nie może dalej posunąć się. Pragnie on zakończyć interes zanim nie będzie zapóźno.

Skoro potentaci wojskowi w Niemczech cofną się, lub o cal zostaną odparci, potęgą ich wewnątrz państwa i na zewnątrz rozpadnie się ta kawałki. Jeżeli uda im się teraz zawrzeć pokój, będą mogli usprawiedliwić się wobec narodu niemieckiego, bowiem siłą zdobyli to, co obiecali zdobyć, mianowicie kolosalne rozszerzenie potęgi niemieckiej i kolosalne pole rozwoju dla przemysłu i handlu niemieckiego. Jeżeli im się to nie uda, naród ich obali. Jeżeli osiągną powodzenie, będzie to zgnębieniem Niemiec i świata. Jeżeli poniosą klęskę, będzie to zbawieniem Niemiec, świat może się połączyć w spólnym pokoju a Niemcy mogą do tego należeć. Panowie niemieccy używają do swych celów liberałów, którzy, skoro powodzenie zostanie osiągnięte, w proch zostaną zmieci potęgą wielkiego państwa militarne.

W Rosji poparta zostanie kontrrewolucja. Także w naszym kraju podobnie jak we wszystkich państwach Europy, jak w Rosji, czynni są agenci rządu niemieckiego. Rząd ten ma tu wielu obrońców, którzy twierdzą, że wojna ta jest wojną zagraniczną, która niczem nie groziła Ameryce. Stawiają oni Anglię w centrum wypadków, ponieważ Anglja chce wpływy swe ekonomiczne na całym świecie wzmocnić. Powołują się dalej oni na naszą dawną tradycję odosobnienia. W tej walce o swobo-

dę, prawo i niezależność wszystkich narodów świata: mieliśmy wybór: albo dopomóż oswojzić świat, lub dopuścić do tego, aby był on opanowany siłą oręża, przez panów tego narodu, który wystawił zdoła największą i najpotężniejszą uzbrojoną armję. Wybór uczyniliśmy i biada tym, którzy zechcą wejść nam w drogę!

Bankructwo finansowe Rosji.

Pod powyższym, wysoce znamienym tytułem zamieszcza «Nowoje Wremia» z d. 24 maja w № 14774 na naczelnym miejscu artykuł, który treścią swoją, nieprzejaskrawioną chyba w barwach, obrazuje najwymowniej obecny stan wewnętrzny w Rosji. Artykuł ten podajemy za «Gońcem W.» w dosłownym przekładzie z oryginału.

Smutną jest rzeczą poruszać kwestję możliwości bankructwa finansowego Rosji, ale niepodobna jednocześnie zamykać oczu na zbliżające się niebezpieczeństwo. Suma naszych codziennych wydatków wojennych i zwykłych dochodzi już do 70 milionów rb. W stosunku miesięcznym wyraża się to w cyfrze 2,100 milionów rb., a cyfra ta zdradza nieustanną tendencję zwykłą. Nie ulega wątpliwości, że już w przyszłym miesiącu dojdziemy do 2,500 milionów rb. wydatków miesięcznych, zaś w najbliższej przyszłości nawet do 3,000 milionów rubli.

Tak szybko rosnąca skala wydatków stoi w zależności od olbrzymiego spadku kursu naszych pieniędzy papierowych, zarówno za granicą jak i wewnątrz Rosji, oraz nadmiernego wzrostu wszelakich żądań, zgłaszanych ze wszystkich stron pod adresem kasy państwowej. Jakie sumy pochłoną tylko podwyższenie żołdu żołnierskiego, podwyższenie zapomóg rodzinom żołnierzy, powołanych pod broń, oraz normy płacy we wszystkich przedsiębiorstwach państwowych i prywatnych, zajętych fabrykacją artykułów wojennych.

Skąd czerpać niezbędne środki na pokrycie tych wydatków? Na początku rewolucji można było liczyć, że finanse nasze znajdą trwały punkt oparcia. Sprzymierzeńcy nasi powitali rewolucję radośnie. Wielka demokratyczna republika amerykańska obiecała przyjąć z pomocą Rosji w szczególności szeroki rozmiar. Zdawało się, że nasi sprzymierzeńcy udzielą nam nieograniczonych kredytów na prowadzenie wojny i na dokonanie reform socjalnych. Kurs rubla poprawił się. Należało oczekiwać, że podatki będą wpływały z większą niż dawniej regularnością i że przy nowym porządku rzeczy łatwo będzie u rzeczywiście w tempie przyspieszonym szereg reform finansowych, pozwalających wzmocnić w sposób znamienny wzrost państwowych dochodów. Między innymi projektowane było natychmiastowe wprowadzenie szeregu monopolów fiskalnych.

Ale nadzieje tak tężowe można było mieć tylko podczas pierwszych dni rewolucji, wkrótce bowiem nastąpiło rozczarowanie. Ustrój republikański utrwalił się nie zdołał i kraj ogarnęła nieprzenikniona anarchja. Wpływy z podatków nietylko się nie powiększyły w stosunku do przeszłości, ale niektóre z nich stały się całkiem iluzoryczne. I niema w tem nic dziwnego. Wraz z rewolucją rozpoczęła się prawdziwa krucjata przeciwko własności prywatnej. A przecież nie trzeba zapominać, że wyłącznym i jedynym źródłem podatkowym jest własność prywatna. Przedewszystkiem więc przestają wpływać podatki gruntowe i opłaty gminne. Należy oczekiwać, że i do państwowych banków hipotecznych, jak Ziemiański i Włóściański zaczną wpływać nieregularnie należne im sumy. Chłopi wszędzie

przywłaszczają sobie samowolnie ziemię, wiele gospodarstw rolnych uległo zupełnej dewastacji, na wszystkich zjazdach i zgromadzeniach propagowana jest zasada zlikwidowania prywatnej własności rolnej w tych dniach ogłoszone zostało prawo, zabraniające dokonywania jakichkolwiek transakcji ziemią. W takich warunkach byłoby wprost dziwne oczekiwanie od właścicieli ziemskich, a w tej liczbie i włościan, aby wpłacali regularnie podatki państwowe i ziemskie.

Nie bardzo pomyślnie będzie się przedstawiała niezadługo sprawa płacenia i innych podatków bezpośrednich, a w tej liczbie i podatku przemysłowego, wobec coraz groźniejszych ataków na przemysł, obejmowania zarządu wielu fabryk i zakładów przemysłowych przez robotników, samowolnego podwyższania przez tychże robotników normy swej płacy, ustalenia własnego rozkładu zajęć, udzielania dymisji doświadczonym siłom technicznym itd.

Wśród przemysłowców wzrasta tendencja likwidacyjna, zwłaszcza po opowiedzeniu się przez ministerjum finansów za zasadą konfiskowania dochodów przemysłowych po nad określona normę na rzecz skarbu. Z drugiej strony kapitaliści starają się zrealizować swoje kapitały i o ile to jest możliwe, lokować je za granicą. Tendencja taka ujawnia się zwłaszcza wśród kapitalistów zagranicznych, a tych jak wiadomo, jest u nas najwięcej.

O jakichkolwiek dochodach z przedsiębiorstw państwowych niema nawet co mówić. Najważniejsze z nich kolejowe — dało w roku ubiegłym, przy niepomiernym wzroście wydatków na opłatę sił roboczych, opłat i remont taboru ruchomego, 500 milionów rubli strat, w roku zaś bieżącym straty tę będą jeszcze większe.

Można, rzecz prosta, podwyższyć znacznie taryfy kolejowe, co zresztą jest sprawą przesadzoną, tą drogą jednak da się tylko zmniejszyć nieco deficyt państwowy niepodobna jednak otrzymać niezbędnych środków na produkcyjne wydatki. Tak więc cała nadzieja obecnie spoczywa w operacjach kredytowych.

Ogłoszona dnia 19 kwietnia subskrypcja na «pożyczkę wolnościową» ma przebieg, zdaje się dość pomyślny. Zapisy dosięgły już sumy około miljaru rubli. Jest to jednak powodzenie tylko pozorne. Zapisy na pożyczkę wprowadzić wpływają, podpisujący jednak wpłacają jedynie zadatek w wysokości 10 proc. deklarowanej sumy.

Tym sposobem państwo na swoje wydatki otrzyma całkiem znikome fundusze. Wydatki są pokrywane przeważnie z kredytów, udzielanych Rosji przez sprzymierzeńców i drogą dyskontowania krótkoterminowych zobowiązań Kasy Państwowej w Banku Państwa, co się dokonuje za pośrednictwem dalszego wypuszczania niepokrytych niczem pieniędzy papierowych.

Czy sprzymierzeńcy będą nam udzielali dalszej pomocy finansowej w warunkach dzisiejszych, wobec faktycznego zawieszenia broni z Niemcami i jawnie wrogich wycieczek przeciwko Anglii, Francji i Ameryce ze strony bardzo licznych kręgów naszych «pacyfistów» — jest rzeczą nader wątpliwą. Już obecnie kredyty te są bardzo ograniczone. Kurs rubla po wiadomościach o szerzającej się w Rosji anarchji, obniżył się nadzwyczajnie.

W takich warunkach dalsze nadmierne wypuszczanie pieniędzy papierowych może doprowadzić do prawdziwej katastrofy finansowej i przypomnieć nam historję asygnat z czasów Konwentu francuskiego. Jest rzeczą charakterystyczną, że nasza drukarnia państwowa w czasach ostatnich nie

jest już w możności drukowania pieniędzy papierowych w rozmiarach od niej żądanych, nowe zaś maszyny mogą być sprowadzone dopiero w jesieni.

Ma to być może i swoją dobrą stronę, mimowoli bowiem zmusi nas do pewnych ograniczeń wydatków państwowych, nie stojących w żadnym stosunku do otrzymanych dochodów.

Mając na względzie teraźniejszość, nie możemy zapominać o przyszłości, Zapytujemy czem Rosja będzie opłacała procenty od swoich pożyczek zagranicznych. Jeśli suma tych pożyczek wyniesie tylko 10 miliardów rb., to razem z naszymi dawnymi długami, będziemy musieli płacić corocznie zagranicy około miljaru rb. Skądże weźmiemy ów miliard? Przewyżka naszego zagranicznego wywozu nad przywozem nie dosięgała w latach najpomyślniejszych 500 milj. rb. Teraz kiedy nasza wielka i średnia własność ziemska będąca w swej wytwórczości głównym objektem dla zagranicznego wywozu, znajduje się w stanie likwidacji, nie może być nawet mowy o takiej przewyżce. Dopókiśmy liczyli, że uda nam się choćby część wydatków wojennych przerzucić na Niemcy, można było żywić nadzieję, że zdołamy uporać się z ciężarami długów zagranicznych. Zrzekając się aneksji i kontrybucji wówczas kiedy nasi sprzymierzeńcy tego się nie wyrzekli, mogliśmy liczyć na uregulowanie przez nich naszych długów wojennych, jak to było zrobione po wojnach Napoleońskich. Teraz, kiedy żądamy i od sprzymierzeńców naszych zrzeczenia się aneksji i kontrybucji, jasną jest rzeczą, że nasze długi zagraniczne spadną całkowitym brzemieniem na nasze własne barki, a ponieważ płacić nie mamy czem, przeto bankructwo finansowe jest niuniknione. Jako niewypłacalni, nie możemy liczyć na utrzymanie naszego kredytu w rozmiarach dawniejszych. Odmówią nam realizacji nowych pożyczek, zaś kapitały zagraniczne przestaną napływać. O wzmocnieniu sił wytwórczych w kraju nie będzie można nawet myśleć. Rosja będzie skazana na nędzę. I teraz nie jest ona zasobna w kapitały. O kapitalizmie rosyjskim śmiesznie nawet wspominać. Rozpoczęta przeciwko kapitalizmowi krucjata odstręczy jeszcze bardziej od Rosji przedsiębiorczą działalność kapitalistów. Będziemy tylko pochłonięci przez różne socjalistyczne eksperymenty, nigdzie i nigdy nie wprowadzone do życia praktycznego. Ponieważ potrzebujemy olbrzymiej ilości towarów zagranicznych, z których wiele Rosja nie wytwarza zupełnie i wytwarzać nie może; ponieważ własnych towarów na zamianę z zagranicznymi posiadamy bardzo mało, zaś kredyty zagranicą będą dla nas zamknięte, jest przeto rzeczą zrozumiałą, że waluta nasza obniży się znacznie, a drożyzna życia będzie wzrastała nieustannie.

Takie są oto, niewesołe perspektywy ekonomiczne naszej najbliższej przyszłości.

Echa przewrotu w Grecji.

Według jednego z pism amsterdamskich «Times» otrzymał szereg zatrzymanych narazie przez cenzurę depesz co do przebiegu wypadków w Atenach.

Otóż wynika z nich, że 11 bm. rano została raptownie wstrzymana cała komunikacja z Peloponezem. Pościąg do Koryntu nie odszedł. Wylądowały tam wojska francuskie i zajęły most, przesuony nad kanałem korynckim. Były one dość silne, aby stłumić wszelkie przedsięwzięcia ze strony przetrzynionych do Peloponesu wojsk greckich.

11-go bm. o godz. 3 po południu król Konstantyn abdykował, nie sta-

wiając żadnych warunków i o g. 8-iej w. przyjął udział poraz ostatni w posiedzeniu swego gabinetu ministrów.

«Tägl. Rund.» donosi z Bazylei pod datą 14 bm., że, według pism bazylejskich, czwórporozumienie nie chce zgodzić się na wyjazd króla Konstantyna do Szwajcarii. Koalicja do końca wojny może mu zezwolić tylko na pobyt w krajach, znajdujących się w sferze władzy koalicji.

«B. Z. am Mittag» donosi z Karlsruhe pod datą 15 bm., że, jak komunikuje «Petit Parisien», rząd prowizoryczny w Rosji był już od dłuższego czasu zapytywany co do kroków mocarstw zachodnich w Grecji, przyczem odbyła się ożywiona tajna wymiana zdań pomiędzy gabinetami, która jednak nie doprowadziła do żadnych konkretnych rezultatów.

Wobec tego rządy państw zachodnio-europejskich zdecydowały się na poczynienie stanowczych kroków w Grecji bez wyraźnego wyrażenia zgody na to ze strony Rosji.

«B. Z. am Mittag» donosi dalej z Lugano pod datą 14 bm., że «Corriere della Sera» komunikuje z Aten o okupowaniu Grecji przez wojska koalicyjne i przybyciu nowych statków transportowych do Patrasu, Koryntu i Lamji.

Według Reutersa, depesza z Salonik komunikuje, że francuski batalion strzelców zajął punkt w połowie drogi pomiędzy Babą a Laryssą. Ellassona i Tyrnowo zostały zajęte bez zajść.

«Berlin. Lokalanz.» donosi z Genewy, że, według depeszy z Aten, w walkach piechoty greckiej z kawalerją francuską około Laryssy przynosiła udział tylko pewna część garnizonu greckiego w Laryssie. Większa część jego pozostawała w koszarach. Według wszelkiego prawdopodobieństwa pułkownik Grivas zarządził z własnej inicjatywy atak na francuzów.

Biuro Reutersa donosi z Aten pod datą 14 bm., że gabinet ogłosił amnestję dla wszystkich przestępców politycznych.

Urządowanie komunikuje się, że Jonnart powiadomił rząd grecki, iż towary, które były zatrzymane około Salamisu, mają być natychmiast wywiezione. Wszystkie statki, przeznaczone do Pireusu z ładunkiem zboża i węgla kamiennego, otrzymały polecenie kontynuowania swej podróży.

Gazeta szwajcarska «La Suisse» donosi, że przedstawiciel rządu wenezelistycznego w Anglii i Francji, Diomedes, opuścił wczoraj Faryż. Przed swym wyjazdem Diomedes wypowiedział się z ogromnym zadowoleniem z powodu abdykacji króla.

Diomedes sądzi jednak, że ks. Aleksander będzie tylko czasowo piastował tron i że władza prawdopodobnie przejdzie wkrótce do Venizelosa. Nowy rząd grecki musi być demokratyczny.

W związku z tem ciekawy jest głos jednej z najwpływowszych gazet liberalnych angielskich: «Manchester Guardian», która oświadcza: «Aleksander może być królem greckim dopóty, dopóki naród grecki życzy sobie tego. Naród grecki powinien sam zdecydować co do przyszłej formy rządu, i o ile pragnie on republiki, powinien ją mieć».

«Berl. Tagebl.» dowiadyuje się z Genewy, że pisma paryskie żądają użycia siły w stosunku do wszystkich osób, które są podejrzewane o chęć usposobienia młodego króla przeciwko koalicji.

W pierwszej linii dotyczy to starszego brata króla Aleksandra, b. następcę tronu, który nie zrzekł się swych pretensji do korony, dalej generała Dusmanisa i znanych ze swego germanofilskiego usposobienia mężów stanu, wysuwane są żądania internowania ich gdzieś daleko od stolicy.

Z prasy niemieckiej.

Z powodu orędzia Wilsona.

BERLIN (15 czerwca, W. T. B.) «Nordd. Allg. Ztg.» pisze w sprawie orędzia Wilsona do rządu rosyjskiego, że zarzucane przez niego zaciemnienie amerykańskich celów wojny jest zupełnie zrozumiałe, ponieważ publicznie wypowiedziane zamiary Wilsona uległy wielkiej zmianie. Wilson twierdzi obecnie, że wmieszał się do wojny, aby uwolnić świat od zamachów autokratycznych mocarstw. Według owoych dawniejszych oświadczeń natomiast powodem wmieszania się do wojny było zagrożenie żeglugi amerykańskiej przez nieograniczoną niemiecką wojnę podwodną. Nowy powód Wilsona jest tem dziwniejszy, że Wilson podczas swego wypowiedzenia wojny wykazał tyle autokratyzmu, ile go nawet cesarz rosyjski nie posiadał. Skoro Wilson oświadcza, że chce stworzyć w Niemczech urządzenia wolnościowe, to lepiejby zrobił zwalczając plutokrację we własnym kraju i troszcząc się o robotników amerykańskich pod względem społeczno-politycznym, a nam, którzy np. posiadamy najbardziej demokratyczne prawo wyborcze w świecie pozwolił urządzić się samym.

«Nordd. Allg. Ztg.» zapytuje skąd naraz Wilson dowiedział się, że Niemcy rozpięły od Berlina sieć intryg i planów zaborczych, aby zagrozić pokojowi i wolności świata. Poprzednio oświadczył on, że chce pośredniczyć w zawarciu pokoju, nic jednak nie uczynił, aczkolwiek przez naszą propozycję pokojową z dn. 12 go grudnia 1916 r. ułatwiłszy mu akcję pod każdym względem.

Dopóki żegluga amerykańska i Anglja nie były zagrożone przez wojnę podwodną Wilson nic nie wiedział o autokratycznych i intryganckich Niemczech i dążył rzekomo tylko do przywrócenia pokoju. W odpowiedzi na zarzut rzekomych niemieckich intryg «Nord. Allg. Ztg.» wskazuje na obronny charakter umów trójprzymierza, a na zarzut rzekomych planów zaborczych Niemiec, na ustalone w drodze umów cele wojenne koalicji. Francja i Anglja przyrzekły Rosji Konstantynopol, a Rosja Francji — Alzację i Lotaryngję oraz cały lewy brzeg Renu. Koalicja chce podzielić Azję Mniejszą między sobą, przyczem Włochy żądają więcej, niż Anglja i Francja uznają za słuszne. Włochy i Rumunja mają pretensje do austriackich terenów, a Bułgarja otrzymała przyrzeczenia terytorjalne kosztem Serbji.

Wilson powinienby wyrzucić nacisk, aby ogłoszone zostały wszystkie te umowy i aby świat dowiedział się czy jego pokojowe i wolnościowe cele godzą się z niemi. Nowa Rosja oświadczyła, że takie cele wojenne nie są jej celami i żąda pokoju bez aneksji i odszkodowań. Państwa centralne na podstawie tej formuły mogą dojść do porozumienia z Rosją, której zapewniają pokojowe i przyjacielskie sąsiedztwo obcowanie na czas dalszy. Te oświadczenia mocarstw związkowych, zawarte we wszystkich dotychczasowych publikacjach są w każdym razie o wiele jaśniejsze i bardziej określone, niż wywody Wilsona.

Zabiegi pokojowe.

Stanowisko Rady robotników i żołnierzy.

PETERSBURG (13 bm. P.T.A.)—Komitet wykonawczy Rady robotników i żołnierzy ogłosił w charakterze odpowiedzi na list Thomas'a, Hendersona i Vandervelde'a oświadczenie co do programu projektowanej przez Ra-

de robotników i żołnierzy międzynarodowej konferencji socjalistycznej.

W deklaracji tej wspomniany komitet zaznacza, że rosyjska rewolucja dowiodła niezwykle pilnej potrzeby zawarcia pokoju i zjednoczenia w tym celu robotników we wszystkich krajach; pokoju mianowicie bez aneksji i odszkodowań wbrew dążeniom interesów imperjalistycznych i wojskowych.

Członkowie konferencji po przyznaniu prawa wszystkim ludom na samookreślenie się porozumieją się z łatwością co do przyszłości Alzacji i Lotaryngji i innych ziem, oraz co do wysokości odszkodowania dla zniszczonych przez wojnę krajów: Belgji, Polski, Galicji, Serbji itd., które nie miałyby nic wspólnego z kontrybucją, jaką nakłada się na kraj zwyciężony.

Rada robotników i żołnierzy żąda wyrzeczenia się dotychczas prowadzonej polityki, uważa jednak również za rzecz niepotrzebną akceptować przed początkiem konferencji jeszcze jakiegokolwiek bądź projektowane uchwały.

Konferencja socjalistyczna może wówczas tylko uwieńczyć się powodzeniem, o ile jej uczestnicy będą uważali się nie za przedstawicieli stron walczących, lecz za reprezentantów jednolitego ruchu robotniczego, mającego na celu osiągnięcie powszechnego pokoju.

BERLIN (15 b. m. Tel. pryw.)—«Berl. Tag.» donosi z Kopenhagi, że, według gazety «Politiken», sekretarz socjalistycznego kongresu pokojowego, Hugsmand, zakomunikował prasie, że w prędkim czasie należy oczekiwać okoliczności, która jest w stanie zmienić widoki całego dzieła pokojowego.

Korespondent sztokholmski «Berl. Tag.» przypuszcza, że chodzi w danym wypadku o przybycie przedstawiciela rosyjskiej Rady robotników i żołnierzy dla narad co do połączenia kongresów: rosyjskiego i projektowanego przez komitet skandynawskoholenderski.

Ma się nadzieję w ten sposób przedwzdziać planom angielsko-francuskim co do przeniesienia kongresu rosyjskiego do Londynu.

PETERSBURG (13 bm. P.T.A.)—Dowiadują się tutaj podobno, że zwołanie konferencji sztokholmskiej, zaproponowanej przez Radę robotników i żołnierzy napotyka na poważne trudności technicznej i politycznej natury.

Niemcy.

Król Ferdynand bułgarski w kwaterze głównej.

Jak donosi ag. tel. Wolffa, przed odwiedzeniem Monachjum król Ferdynand bułgarski w towarzystwie następcy tronu, ks. Borysa, i ks. Cyryla oraz bułgarskiego prezesa ministrów Radosławowa bawił od 11 bm. w niemieckiej kwaterze głównej u cesarza Wilhelma.

Ag. tel. Wolffa zaznacza, że ścisła osobista przyjaźń obydwóch monarchów nadała tym odwiedzinom szczególnie serdeczny charakter.

Szereg narad, na które przybyli również z Berlina kanclerz Rzeszy i sekretarz stanu do spraw zagranicznych, Zimmermann, wykazał ponownie, według ag. tel. Wolffa, całkowitą zgodność obu rządów co do wszystkich kwestji bieżących.

14 b. m. wiecz. król Ferdynand opuścił wraz z synami swymi, prezesem ministrów i swą niemiecką kwaterę główną, i w piątek przybył, jak wiadomo, do Monachjum.

Austro-Węgry.

Gabinet Esterhazego.

Z Budapesztu donoszą pod datą 15-go bm., że król na wniosek prezesa ministrów Esterhazego mianował ministrami następujące osoby:

ministrem spraw wewnętrznych—Gabriel Urgan, ministrem skarbu — dr. Gratz, ministrem handlu — hr. Bela Szerenyi, ministrem oświaty—hr. Albert Aponyi, ministrem sprawiedliwości—Wil. Vazsonyi, ministrem dworu—hr. T. Batthany, ministrem Krocji—hr. Ladar Zichy, ministrem Honwedów—feldmarszałek Szurmany.

Gazety witają nowy gabinet, jako gabinet zwiasztujący reformę wyborczą i inne reformy demokratyczne.

Z dotychczasowej większości hr. Tiszy do nowego gabinetu nie wszedł ani jeden minister. Charakterystyczną jest również nominacja dotychczasowego przywódcy opozycji, hr. Aponyiego na stanowisko min. oświaty.

ROSJA.

Wrażenia odpowiedzi koalicji.

«Berl. Lokalanz.» donosi ze Sztokholmu pod datą 15 bm., że odpowiedź koalicji pod adresem Rosji nie zadowolili wszystkich w Petersburgu.

Prasa socjalistyczna komentuje odpowiedź trzech mocarstw koalicyjnych jako wyraźne wysunięcie imperjalistycznych celów wojennych, których zaprzeczeniem jest właśnie rewolucja rosyjska.

Przez tę odpowiedź, zaznacza «Riecz», stosunki pomiędzy sprzymierzeńcami zarysowały się ostatecznie.

Prasa socjalistyczna żąda wyraźnego odłączenia się od Anglji, o ile Anglja nie dałaby się skłonić przez nowe kroki dyplomatyczne do ustąpienia ostatecznie.

Organy «bolszewików» zapowiadają decydujące kroki.

Wrażenia Kiereńskiego z frontu.

PETERSBURG (14 bm. TBW).—Podczas wywiadu przedstawicieli prasy u ministra wojny Kiereńskiego co do wrażeń, odniesionych przezeń na froncie, Kiereński oświadczył:

«Na pewnych odcinkach frontu wojska wykazują bardzo dzielną postawę.

Reorganizacja armji na nowych podstawach odbywa się szybko i w pomyślny sposób dzięki skutecznemu poparciu komitetów pułkowych, których autorytet jest znaczny.

Bratanie się spotyka obecnie na całym froncie jednomyślne potępienie i prawie całkowicie zanikło. Szczególne wypadki dezercji wywołują wszędzie oburzenie pomiędzy wojskami, żądającymi przedsiębrania najsurowszych kroków przeciwko dezertrom.

Sensacyjne obniżenie kursu rubla.

W ostatnich dniach kurs rubla rosyjskiego na wszystkich giełdach uległ gwałtownemu obniżeniu. 100 rb. notowane było w sposób następujący:

	czerw. 1917	maj 1917	przed wojn.
Paryż	137 frank	154,50 fr.	266 fr.
Londyn	51/8 f. szt.	55/8 f. szt.	105,8 f. szt.
Zurych	131,95 fr.	141,09 fr.	266,67 fr.
Sztokholm	83,7 koron	90,94 kor.	193,42 kor.

W ten sposób rubel obniżył się więcej niż o 50% swej poprzedniej wartości.

Anglja.

Abdykacja króla Konstantyna a rząd angielski.

Reater donosi, że 13 bm. Bonar Law przy oznakach ogólnego uznania powiadomił Izbę gmin o abdykacji króla greckiego Konstantyna, na rzecz swego drugiego syna, Aleksandra, który już złożył przysięgę.

Mamy nadzieję, kontynuował Bonar Law, że wypadek ten przyczyni się do zjednoczenia Grecji i przywrócenia w niej rządu konstytucyjnego, któryby reprezentował całą Grecję.

Król Konstantyn nie mianował swego następcy.

Francja.

Ribot o detronizacji króla greckiego.

W dniu 14-go bm. w Izbie francuskiej prezes ministrów, Ribot, dawał wyjaśnienia w sprawie detronizacji króla Konstantyna Ribot powołał się na umowę z roku 1864, na mocy której państwa «ochronne» obowiązane są do gwarantowania rządów konstytucyjnych w Grecji. Francja i Anglja doszły jednomyślnie do przekonania, że prawa konstytucji zostały w Grecji naruszone. Wobec tego państwa te postanowiły usunąć króla Konstantyna i przywrócić duch konstytucji greckiej. Następnie Ribot wychwalał Venizelosa i Jonnarta, upoważnionego do działania w imieniu Anglji, Francji i Rosji. Prezes ministrów oświadczył, że lądowanie wojsk koalicji w Grecji związane było z niebezpieczeństwem, jednak koalicja wobec niego nie cofnęła się i obowiązek swój spełniła. Oprócz odosobnionego zajścia w Larissie żadnych wypadków nie było.

Izby deputowanych.

Jak donosi ag. Hawasa, na tem samym posiedzeniu Izby deputowanych, w dn. 14 bm., na którym prezes ministrów Ribot powiadomił o abdykacji króla Konstantyna, minister Viviani zreferował, z jak serdecznym przyjęciem spotkała się delegacja francuska w Ameryce. Należy walczyć aż do końca, ponieważ Francja nie może zgodzić się na byle jaki pokój, po którym nastąpiłyby znowu ofiary masowe. Armja amerykańska przynosi nam swą trwałą pomoc. Nie może być pokoju, dopóki istnieje tu krwawa autokracja, której zadaliśmy już tak dotkliwie ciosy. Przetrzynamy aż do końca. (Długotwałe uznanie).

Izba rozpoczęła debaty nad prowizoryczną dwunastką budżetu.

Wielu posłów żąda, aby interpelacje co do ofensywy dokonywanej od 16 do 20 kwietnia, były omawiane na jednym z najbliższych posiedzeń.

Minister wojny Painlewé, pragnie, aby dyskusja ta odbyła się mniej więcej po upływie 2 tygodni. Izba przyjmuje jego propozycję i wyznacza debaty nad temi interpelacjami na dzień 29 czerwca.

Sytuacja żywnościowa.

BERN (14 czerwca, W. T. B.)—«Nouveliste de Lyon» donosi z Paryża, że minister do spraw żywnościowych Violette oświadczył, iż jest obecnie przekonany, że przejście od urodzaju zeszłorocznego do tegorocznego da się urzeczywistnić bez wielkich trudności.

Nowe ograniczenia prawdopodobnie nie będą potrzebne: Braku mięsa również nie ma racji obawiać się.

WIADOMOSCI URZĘDOWE.

OBWIESZCZENIE.

dotyczące meldowania i wymeldowania.

Od dn. 18 bm. kartki meldunkowe przy zameldowywaniu i wymeldowywaniu mieszkańców w okręgu m. Wilna składać należy w odpowiednich rewirach policji niemieckiej.

Od dnia tego meldowanie dzieci poniżej lat 10, odbywające się na skutek polecenia biura kart chlebowych odbywa się również nie w biurze meldowania ludności, Dominikańska 1, lecz w niemieckim rewirze policyjnym, w którym znajduje się odpowiednie biuro kart chlebowych.

Wilna, den 15. Juni 1917.

Der Stadthauptmann
Polizeiverwaltung
P O H L.

KRONIKA

KALENDARZYS.

Dziś: Innocentego.
 Jutro: Marka i Marcelina.
 Pojutrze: Gerwazego i Protazego.
 Wschód słońca—o g. 3 m. 24.
 Zachód słońca—o g. 8 m. 36.

Z WILNA

— **Wypłata zapomóg rodzinom rezerwistów** za miesiąc maj r. b. będzie się odbywała w wydziale III Zarządu nad biednymi Niemieckiego Naczelnika miasta Wilna Dominikańska ul. № 2, pokój № 143 od 8—12 w południe i 4—7 wieczór w następujące dni:

Dla 4 cyrkulu	20, 21, 22 czerwca	
» 6	» 23	»
» 7	» 25	»
» 8	» 26, 27	»
» 1	» 28	»

» 5 » 30 czerwca i 2 lipca
 » 3 » 3 lipca
 » 2 » 4 »

Rezerwistki, które nie otrzymają zapomogi w określonym wyżej terminie, powinny zgłosić się 5 i 6 lipca w godzinach kasowych. Po 6 lipcu zapomogi za maj wypłacane nie będą.

— **Z polskiego Stowarzyszenia Rzemieślniczego.** W najbliższej przyszłości ma powstać nowa kuchnia — Polskiego Stowarzyszenia Rzemieślniczego. Sprawa otwarcia kuchni jest kwestją dni kilku, potrzebnych na załatwienie niezbędnych formalności, jak również wynajęcia lokalu. Kuchnia jak się dowiadujemy z wiarogodnego źródła, ma być otwarta przy ul. Portowej. Zarząd Polskiego Stowarzyszenia Rzemieślniczego przystąpił z całą energią do nakuteczenia tego projektu, by tę tak potrzebną placówkę w dzisiejszych czasach uruchomić.

— **Pociągi dla tułaczów.** W połowie przyszłego tygodnia wyprawione zostaną pociągi dla tułaczów w stronę Kowna, Libawy i Suwałk. — Ponieważ niwyszyscy zapisani na wyjazd otrzymali pozwolenie władz, więc Sekretariat Polskiego T-wa Pomocy Ofiarom Wojny (ul. Zawalna № 2) prosi wszystkich zapisanych, aby od poniedziałku, zgłaszali się do sekretariatu w celu sprawozdania komu pozwolono na wyjazd, a komu niepozwolono. Osoby z inteligencji proszone są o komunikowanie niniejszego znajomym tułaczom, pragnącym opuścić Wilno.

— **„Wesele Zosi”** czyli „Pierwszy kupiec najlepszy”, sztukę ludową w 2-ch odsłonach, którą wystawia Stowarzyszenie Nauczycielek i Wychowawczyń dzisiaj w niedzielę w cyrku polecamy jako odpowiednią pod każdym względem na widowisko dla szerszych kół publiczności oraz dla dzieci i młodzieży.

Trzęścią sztuki są dzieje wiejskiej dziewczyny, która nie chce iść za mąż wbrew ser-

cu i w sam dzień ślubu zrywa z narzeczonym sobie człowiekiem, aby oddać rękę ukochanemu.

Srodowisko barwne, pełne humoru typy, piosenki, wesoły krakowiak i dziarski mazur wypełnią dwa obrazy dzisiejszego wieczora.

Sądźmy, że dostępna, niewygórowana cena biletów (od 3 marek do 20 fen.) pozwoli każdemu skorzystać z tej miłej i kulturalnej rozrywki. Nabywać można bilety od g. 10 r. w gmachu po-cyrkowym.

— Z „Lutni”.

Repertuar „Lutni” zapowiada na dzisiaj premierę arcywesołej krotchwili polskiej J. Dobrzańskiego „Żołnierz królowej Madagaskaru”.

Bezbrzeżny, tryskający z każdej sceny humor, zabawne sytuacje i powikłania, oraz cała galerja wielce komicznych typów—tworzą całość szczerze bawiącą widza.

Akcja sztuki toczy się w mieście prowincjonalnem, akt zaś drugi przeniesie widza za kulisy teatralne.

Orkiestra pod dyr. M. Salnickiego wykona szereg celniejszych utworów muzycznych.

Kasa będzie czynną dziś od godz. 12 w poł.

Początek widowiska o g. 7-ej wiecz.

KINEMATOGRAF

„Helios”

Róg Wileńskiej i Ś-to Jerskiej.

16, 17 i 18 czerwca 1917 r. wielki, zajmujący program serji obrazów, cieszących się nadzwyczajnem uznaniem w **Warszawie.**

1) „ZEMSTA RYWALKI”

ciekawy obraz w 4-ch częściach według znanej powieści Björn Björnsona z udziałem: Adama Paulsena, Bodila Ipsena i Egédy Nissen. 1. Nie-szczęśliwy skok na wycieczce, 2. Zazdrość, 3. Zemsta, 4. Smutne rozstanie.

2) **Wersal**, z natury. 3) **„Kubuś bohaterem”**, kom. 4) **„Oszukany major”**, kom.

Początek: w sobotę i niedzielę o godz. 1-ej, w resztę dni o 5-ej.

Koniec dla wszystkich o g. 11-ej wieczór.

Nadpisy na obrazach polsko-niemieckie.

TEATR POLSKI

pod kierownictwem artystycznym Towarzystwa „LUTNIA”.

Dziś, w niedzielę, 17 czerwca

Żołnierz królowej Madagaskaru

krotchwila w 3 akt. I. Dobrzańskiego.

Kasa jest czynną od g. 12 w poł.

POCZĄTEK O GODZ. 7^{ej} WIECZOREM.

GMACH PO-CYRKOWY.

Pierwszy kupiec najlepszy „Wesele Zosi”

sztuka ludowa w 2-ch odsłonach zostanie odegrana dzisiaj, w niedzielę, na rzecz Stowarzyszenia Naucz. i Wychow.

Początek o g. 7-ej. Bilety od 3 m. do 20 f.— od g. 10 rano w cyrku.

Potrzebne

dwie młode gospodynie do majątku. Wiadomość do poniedziałku w hotelu Poleskim, Bazyljańska, Próchniewski. 278

Przyjme wspólnika lub współpracownika do ogrodu owocowo-warzywnego. Il-ga Portowa 1—5, Esiko. 264

Koże świeżomleczną sprzedam. Ofiarna № 2 m. 14, od g. 12—1. Marja Römer. 273

Maszyna do pisania z alfabetem polskim, niemieckim i rosyjskim, gramofon z płytami i gitara do sprzedania. Rudnicka № 10—20. Dowiedzieć się od 5—7. Szawedanc. 275

NOWO-OTWORZONY chrześcijański zakład reparacyjny „EXPRES”

wszelkiego, ubrania męskiego i damskiego, przerabianie, nicowanie, fasonowanie, czyszczenie, farbowanie, prasowanie oraz sztuczne cerowanie. Skopówka 3. 276

T-wo „Spójnia”

ma do sprzedania po b. niskich cenach

FLANCE

kalafjorów, pomidorów i kapusty czerwonej. Prócz tego członkowie T-wa mogą nabywać rozmaite jarzyny. Zaul. Bernardyński № 12, od 9 do 1. 255

Króliki do sprzedania rasowe, stare, na hodowlę lub mięso. Skład Z. Nagrodzkiego, Zawalna 11, K. Połoiński. 267

Makę kartofliana, Makaron, Ryby solone, Miód sztuczny, Marmoladę à 1 mk. 50 fen. Syrop, Landrynki, Krochmal, Sacharynę, Kawę zbożową

poleca 279

Skład Wil. Tow. Rolniczego, ZAWALNA 9,

Do wynajęcia

mieszkanie z 8 pokoi, 2 kuchnie, można oddzielić 5 i 3. (Skwer Ś-to Jerski) Orzeszkowej № 3, Szmidt. 274

TORF OPALOWY zupełnie suchy.

Obstalunki z dostawą na miejsce przyjmuje magazyn

A. DANCIGIER i S-KA (dawniej Alszwanga), ul. Wielka Nr. 72. rk

Do zakładu

ślusarsko mechanicznego potrzebni są chłopcy płatni, zdolny pomocnik do robót kowalskich i zdolny ślusarz-mechanik. Opłata od 2-ch do 3-ch rb. dziennie. Subocz № 6, Cichosz. 263

Już przyjmują się obstalunki na

TORF

prasowany, suchy,

w Towarzystwie Pomologicznem, Zamkowa № 4, od g. 10 do 12 pp.

247 **Kwintowa.**

Okazyjnie

do sprzedania mały warsztat ślusarsko-kowalski, mało używany, ze wszystkimi przyrządami. Śniapski, Pióromont № 4 m. 5, Zakrzewski.

Introligator B. Aleksandrowicz, Tatarska 11, przyjmuje roboty w zakresie fachu wchodzące.

Prosi o pracę praktyczna krawcowa, przyjmuje kostjmy, suknie, bieliznę, a także przerabia i czyści. Może doglądać chorych, dzieci lub zająć się gospodarstwem za małe wynagrodzenie. Wielka 45—5, M. Żejmo. gr

Magiel do sprzedania. Antokol № 14, dom Kono-packiej. Radzisz. 269

Zegar-kościół K. Sobolewskiego, ul. Wielka № 26 m. 3, wprost kościoła św. Jana, drugie piętro. Krótki czas pozostaje w Wilnie. Kto nie widział, niech pośpieszy oglądać. 270

KUPUJĘ

złote i srebrne zegarki, brylanty i kwity lombardowe. Płać najwyższe ceny. M. Milejkowski, Wielka № 70.

Księgarnia Józefa Zawadzkiego w Wilnie

poleca następujące książki

Cantionale Ecclesiasticum p. Surzyński nowe wyd. w oprawie	Mk. 5.40
Cantica Sacra, J. Hauber, C. Ett i Dr. Fr. Witt	Mk. 1.85
Graduale Romanum Editio Ratisbonensis, Juxta Vaticanum	Mk. 7.50
FsALTERIUM Vespertinum, Dr. X. Haberl	Mk. 1.20
Vesperale Romanum, Editio Ratisbonensis, Juxta Vaticanum	Mk. 7.50
Officium pro Defunctis, w opr.	Mk. 2.—
Enchiridion Sacerdotum, w opr.	Mk. 2.—
Breviarium Romanum 4 v. in 12-o 1916 w opr.	Mk. 60.—

ZASZCZYCENI UZNANIEM JEGO ŚWIATOBLIWOŚCI PAPIEŻA PIUSA X. 4 złote medale i inne nagrody.

12 prawdziwych fotografii tylko za 1 r. 50 k.

i inne niższe ceny do 30-go czerwca. 1 r. 50 k. Nadwornik fotogr. Br. BUTKOWSCY, Wilno, Bazyljańska 5. Fotoemalowe broszki, spinki etc. Wszelkie nowości.

We wszystkich dziedzinach

HANDLU i KOMUNIKACJI

należy zwracać się do

„IVTG”

Międzynarodowe komunik.-transportowe T-wo z ogr. odpow.

Berlin NW 7, Friedrichstr. 155

Adres dla depesz: «Russlandverkehr». Telefon: Centrum 4979.

Transport, komisja, zakup i sprzedaż, inkasso, informacje itd.

Dyrekoja: M. Breslau.